

Az én asztalom - Kaposvári Corner

2010 január 17. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Micsoda idők voltak azok a bizonyos hatvanas évek! Az ország és a magam, a magam és az ország életében.

Csupa köz- és magántörténelem. Az '56 utáni megtorlások zsibbadtsága után egy szelídülő politika nyitása, valamelyest szalonképessé válni a nagyvilág előtt. Amnesztia, a bebörtönzött írók – Déry, Zelk és a többiek –

szabadon bocsátása. Majd 1963-ban az első kék útlevelem, kis ablak a Nyugat felé, az első utazás Hegyeshalmon át a szabad világba: azt az eufóriát soha nem lehet elfelejteni. A kezdődő új gazdasági mechanizmus, mely megpróbálta normalizálni a tébolyult tervgazdálkodást.

Az én magántörténelmemben is szinte felsorolhatatlanok a sorsdöntő események. Elszegédtem a Magyar Nemzet szerkesztőségébe, részt vettem a világhírvé vált magyar animációs film nagy korszakának helymunkájában, az óvatosan lazuló kultúrpolitika légkörében megírtam első színdarabjaimat. S '63-ban bejártuk Itáliát, '64-ben Angliában ott lehettem a nagy Beatles-film berobbanásának első heteiben, és megélhettem Peter Brook fantasztikus rendezésében Peter Weiss Marat/Sade-jának bemutatóját. (Hazajövet lefordítottam és az Izabella téri Nemzeti Színház slágere lett hosszú éveken keresztül.) Abszolút magántörténelem, de kihagyhatatlan, hogy 1965-ben megszületett a lányom. Még inkább magánügy, de az élet alattomos húzásaihoz tartozik, hogy az örömsorozat megszakította súlyos, akkoriban még halálosnak számító betegségem. Úgyhogy gyorsan, még mielőtt eltalálnék patkolni, egyetlen évben megírtam Komámasszony, hol a stukkerek és Rokokó háború című darabjaimat, az Operaháznak lefordítottam a Mahagonny-operát, az Európa Kiadónak pedig Vas Istvánnal közösen lefordítottuk a frissen Nobel-díjas Nelly Sachs verseit. Ez utóbbit főként anyám halálos ágya mellett, kórházi szobájában. Miközben Kaposváron zajlottak életem első bemutatójának, a Rokokó háborúnak a próbái.

Anyám meghalt. Átvette betegségemet. (Ez meggyőződésem, több versemben meg is írtam.) Én meggyógyultam, és egy hónap múlva, gyászban és örömmámorban úszva, megtörtént a bemutató. Akkor zártam szívemben Kaposvárt örökre. Ugyanis a zsibongó színházi fesztiválokat akkoriban ott tartották, és az én országos pályázaton győztes Rokokó háborúm, Sándor János rendezésében, minden elképzelhető díjat letarolt. A legjobb rendezés, a legjobb női és férfi szereplő, a legjobb mellékszereplő, a legjobb díszlet és jelmez, és ki tudja mi minden még. Soha többé nem fogom érezni azt, amit akkor éreztem. Egyszerűen észvesztő volt az ünneplés, az egész szakma ott nyüzsgött a városban. Tulajdonképpen ez volt a későbbi „Kaposvár-jelenség” kezdete, bár Zsámbéki Gábor, a vitathatatlan alapító, épp’ csak akkor került a kaposvári színházhoz, mint frissen végzett ifjú rendező. (Az évtizedhez tartozik még a következő esztendőben, 1968-ban, Kazimir Tháliájának színpadán a Komámasszony, hol a stukkerek bemutatója. Újabb mámoros siker. Anyám jól dolgozott.)

Rég nem jártam az egykor gyakran látogatott városban. Most – véletlenül ismét egy új nyavalyám kivizsgálása végett – újra láthattam a gyönyörűen megújult várost. Az orvosi tortúra után megkérdeztem egy ottani barátomat, mit javasol, hol ebédeljünk. Azonnal rávágta: a Cornerben! Igaza volt. A bejáratnál hatalmas bronz elefánt fogad, bizalmat ébreszt, a kutya, a ló és az elefánt a három legjobb kisugárzású állat. Ízléses, bordó tónusú tér, kellemes atmoszféra, sarokterasz (!), pompás kiszolgálás, csábítóan szellemes ételkínálat. A tárkonyos borjúragu leves ízletes gombócokkal dúsítva és citrommal spriccelve fenomenális. Engem a tarhonya mindig meghat, tehát meg kellett kóstolni a hozzá csatolt pompás zspörkölttel. Következett a harcsaderék grillen, paprikás mártással, kapros túróscsuszafelfújttal. Hárman voltunk, tehát a harmadik nagyszerű fogás: bélszín grillen, csipőcsokoládémártással, erdei gombákkal, vajjas mangolddal. És ha már csokoládé, zárásképpen ettünk egy csokoládé soufflét karamellmártásban, forró narancssal. A remek ebéd a Cornerben fél gyógyulást hozott a nyavalyámra.

Görgey Gábor, fn.hu

Ajánló